

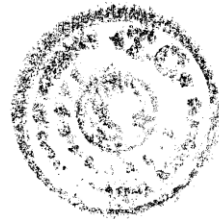
TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ

İLE

RUSYA FEDERASYONU HÜKÜMETİ

ARASINDA

DENİZ TAŞIMACILIĞI ANLAŞMASI

ASLI GİR'DİR

Bundan sonra taraflar olarak anılacak olan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Rusya Federasyonu Hükümeti,

İki devlet arasındaki ilişkileri geliştirmeyi ve deniz taşımacılığı alanındaki işbirliğini, eşitlik ve karşılıklı yarar ilkeleri çerçevesinde arttırmayı arzulayarak,

25 Mayıs 1992 tarihinde imzalanan Türkiye Cumhuriyeti ile Rusya Federasyonu arasındaki İlişkilerin Esasları üzerine Anlaşmaya atıfta bulunarak,

Aşağıdaki hususlarda mutabakata varmışlardır:

Madde 1

İşbu Anlaşmanın amaçları;

İki devlet arasında deniz taşımacılığı alanındaki ilişkilerin düzenlenmesi ve geliştirilmesi;

Deniz ticareti alanında eşgüdümün geliştirilmesi ve seyir emniyeti ile güvenliğinin artırılması;

İki devlet arasındaki ticari ve ekonomik ilişkilerin geliştirilmesine genel olarak katkıda bulunulmasıdır.

Madde 2

Bu Anlaşmanın amaçları bakımından;

"Bir Tarafın Gemisi" terimi, Taraflardan birinin gemi siciline kayıtlı bulunan ve bayrağını taşıyan herhangi bir gemi anlamına gelmektedir.

Bununla birlikte bu terim aşağıdakileri içermez:

- Savaş gemileri ve ticari amaçlar dışında kullanılan diğer devlet gemileri,
- Balıkçı tekneleri,
- Hidrografik, oşinografik ve bilimsel araştırma gemileri,
- Spor ve gezinti tekneleri.

"Mürettebat" terimi, mürettebat listesine dâhil olan ve sefer esnasında hizmet vermek veya geminin çalıştırılması amacıyla istihdam edilmiş kaptan veya diğer herhangi bir kişi anlamına gelmektedir.

"Yetkili makamlar" terimi;

- Türkiye Cumhuriyeti tarafında; "Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı'nı";
- Rusya Federasyonu tarafında; "Rusya Federasyonu Ulaştırma Bakanlığı'nı" ifade eder.

Taraflar; yetkili makamlarda değişiklik olması durumunda birbirlerine diplomatik kanallardan yazılı bildirimde bulunacaklardır.

Madde 3

1. Her bir Taraf, diğer Tarafın gemilerine, limanlarına serbest giriş, rıhtımlarda yer tahsisi ve yükleme ve boşaltma, gemiden gemiye nakil, yolcu iniş ve binışı için liman imkânlarının kullanımı, ilgili ücret ve tarifelerinin ödenmesi, seyrüsefere yönelik hizmetlerin kullanımı konularında, uluslararası deniz taşımacılığı yapan kendi gemilerine yaptığı muamelenin aynısını yapacaktır.

2. İşbu Maddenin 1. paragrafında yer alan hükümler;

- (a) Yabancı gemilerin girişine açık olmayan limanlara uygulanmayacaktır.
- (b) Denizde kabotaj taşımacılığına ve her bir Tarafça saklı tutulan diğer faaliyetlere uygulanmayacaktır.
- (c) Taraflardan birinin, kendi gemilerine verdiği zorunlu kılavuz alma gereklerinden muafiyetlerin diğer taraf gemilerine teşmil edilmesini zorunlu kılmayacaktır.

Madde 4

Taraflar:

- (a) Gemi inşa ve onarım alanında işbirliği yapılmasını ve teknoloji değişiminde bulunmayı,
- (b) Ticaret gemileri ve liman personelinin mesleki eğitimi alanında işbirliği yapılmasını,
- (c) Ortak teşebbüslerin kurulmasını,

teşvik edeceklerdir.

Madde 5

Taraflar, kendi mevzuatları ve liman düzenlemeleri çerçevesinde, gemilerin limanlarda gereksiz bekleme sürelerinin mümkün olduğu ölçüde kısıtlanması için uygun tedbirleri alacaklar ve bu limanlarda yürürlükte bulunan idari, gümrük ve sağlık işlemlerine muvafakat uygulamalarının basitleştirilmesini sağlayacaklardır.

Madde 6

1. Bir Tarafın ilgili uluslararası düzenlemeler ve kendi ulusal mevzuatı uyarınca düzenlediği ya da tanıdığı, gemilerin uyruğunu gösteren belgelerle gemilere ait diğer belgeler, diğer Tarafça tanınacaktır.

2. Her bir Tarafın, 1969 Gemilerin Tonajını Ölçme Uluslararası Sözleşmesi uyarınca düzenlenmiş uluslararası tonaj belgesine sahip gemileri, diğer Taraf Devletin limanlarında yeniden ölçüme tabi tutulmayacaktır.

ASLI GÜÇLÜDÜR

3. Taraflardan birinin, 24 metrenin altındaki gemiler için kendi Devletinin mevzuatı uyarınca düzenlediği tonaj sertifikaları, diğer Tarafça tanınacaktır.

Madde 7

Her bir Taraf, diğer Tarafın yetkili makamları tarafından ilgili uluslararası düzenlemeler ve kendi Devletinin mevzuatına uygun olarak verilmiş olan gemi adamları kimlik belgelerini tanıyacak ve bu belgeleri taşıyanlara bu Anlaşmanın 8. ve 9. Maddelerinde belirtilen hakları bu Maddelerde öngörülen şartlarda sağlayacaktır.

Söz konusu kimlik belgeleri:

- Türkiye Cumhuriyeti tarafında - Gemiadamı Cüzdanı veya Gemiadamları Belgesi;
- Rusya Federasyonu tarafında - Gemiadamı Pasaportu veya Gemiadamı Kimlik Belgesi.

Madde 8

1. Bir Tarafın gemisinin bu Anlaşmanın 7. Maddesinde değinilen bir kimlik belgesini taşıyan mürettebatı, kaptanın mürettebat listesini yetkili yerel idarelere vermiş olması şartıyla, geminin diğer Tarafın limanında bulunduğu süre zarfında vize almaksızın karaya çıkabilir ve geçici olarak karada kalabilir.

2. Bu kişiler, karaya çıkarken ve gemiye dönerken, mevcut hudut ve gümrük kontrollerine riayet edeceklerdir.

Madde 9

1. Bu Anlaşmanın 7. Maddesinde değinilen kimlik belgelerinin sahipleri, kullanılan ulaşım aracına bakılmaksızın, gemilerine katılmak, diğer bir gemiye aktarılmak, kendi Devletlerine dönmek veya diğer Tarafın idareleri tarafından onaylanan diğer herhangi bir amaç doğrultusunda seyahat etmek amacıyla, söz konusu Tarafın giriş ve çıkış işlemlerini uygun şekilde yerine getirmek koşuluyla diğer Tarafın Devletinin ülkesine giriş veya ülkesinden transit geçiş yapma hakkına sahip olacaklardır.

Söz konusu bu durumlarda, ilgili Tarafın Devletinin mevzuatına göre vize gerekli ise, bu vizeler mümkün olan en kısa sürede verilecektir.

2. Bu Anlaşmanın 7. Maddesinde değinilen kimlik belgesinin sahipleri her iki Taraf Devletin uyruğunda da değil ise, bu Maddenin 1. paragrafında belirtilen vizeler, belge sahiplerine gemiadamı kimlik belgesini düzenleyen Tarafın Devletinin ülkesine dönülmesinin garanti edilmesi şartıyla verilecektir.

3. Bu Anlaşmanın 7. Maddesinde değinilen kimlik belgesini taşıyan bir mürettebat, sağlık sebepleri veya ilgili idareler tarafından geçerli sayılan diğer nedenlerle Taraf Devletin bir limanına indirildiğinde, sözkonusu Taraf Devlet bu kişinin ülkede kalmasına ve kendi ülkesine dönmesine veya herhangi bir ulaşım aracı ile başka bir limana götürülmesine izin verecektir.

4. Bu Anlaşmanın 7. Maddesi ve bu Maddenin 1. - 3. paragraflarındaki hükümlere hâlel getirmeksizin, Taraf Devletlerin ülkelerinde yabancıların giriş, kalma ve ayrılımlarına ilişkin olarak yürürlükte olan hükümler geçerli olmaya devam edecektir.

5. Her bir Taraf, yukarıda tanımlanan gemiadamı kimlik belgesine sahip olan şahıslardan uygun bulmadıklarının ülkesine girişini reddetme hakkını saklı tutar.

Madde 10

1. Taraflardan birinin gemisi, diğer tarafın karasuları veya iç sularında enkaz haline gelir, karaya oturur, terk edilir veya başka herhangi bir kaza geçirirse; gemi, kazanın geçirildiği Tarafın, ülkesinde ulusal gemilere uyguladığı muamelenin aynısından yararlanacaktır.

2. Bu Maddenin 1. paragrafında belirtilen bir gemide bulunan mürettebata, yolculara veya yüke, her zaman ulusal bir gemi ile aynı ölçüde yardım ve destek sağlanacaktır.

3. Bu Maddenin 1. paragrafında belirtilen gemiden boşaltılan ya da kurtarılan yük ve eşyalar, diğer Tarafın ülkesinde kullanılmak ya da tüketilmek amacıyla teslim edilmemesi koşuluyla herhangi bir gümrük vergisine tabi tutulmayacaktır. Bu tür yük ve eşyalar gümrük kontrolüne tabi olacak ve diğer Tarafın ülkesinden mümkün olan en kısa sürede çıkartılacaktır.

4. Bu şekilde karaya oturan veya enkaz haline gelen geminin, bu geminin veya tehlike altındaki gemiler tarafından denize atılmış yükleri de dahil olmak üzere, kurtarılan tüm parçaları, döküntüleri, aksesuarları, teçhizatı, donanımı ve malları, veyahut satıldıkları takdirde bunlardan elde edilen gelir ile karaya oturan veya enkaz haline gelen bu gemiye ait olan tüm belgeler talep edildiği takdirde, masrafları karşılaması koşuluyla, gemi sahibine ya da temsilcisine teslim edilecektir.

5. Bu Maddenin hükümleri, herhangi bir gerçek ya da tüzel kişinin, geminin kurtarılması veya gemiye ve yüküne karşı sağlanan herhangi bir yardım karşılığında uygun bir tazminat talep etme hakkına hâlel getirmez.

Madde 11

Her bir Tarafın gemileri, diğer Taraf devletin ülkesinde çevresel tahribatın önlenmesi için, ilgili uluslararası düzenlemelere ve diğer Tarafın mevzuatına göre gerekli olan tüm tedbirleri alacaktır.

Madde 12

Tarafların yetkili makamlarının temsilcileri, gerekli görüldüğünde, bu Anlaşmanın uygulanması ile ilgili konular ve karşılıklı menfaati ilgilendiren deniz taşımacılığı konularında

istişarelerde bulunmak için Türkiye Cumhuriyeti'nde veya Rusya Federasyonu'nda toplanacaklardır.

Madde 13

1. Taraflar, ikili ticarete, her iki Tarafın gemilerinin yük taşımacılığına katılmalarını destekleyecekler ve özellikle karşılıklı menfaat ilkesine uygun olacak şekilde müşterek düzenli deniz hatları kurulmasını teşvik edeceklerdir.

2. Taraflar, Taraflardan birinin gemilerinin, diğer Tarafın limanları ile üçüncü ülke limanları arasında yapılacak deniz ticaretine katılmalarına; Taraf devletlerin mevzuatlarına, teamüllerine ve politikalarına uygun olmak kaydıyla engel olmayacaklardır.

3. Bu Maddenin hükümleri, üçüncü ülkelerin gemilerinin her iki Taraf devletin limanları arasındaki deniz ticaretine katılma haklarını, Taraf devletlerin mevzuatlarına, teamüllerine ve politikalarına uygun olması koşuluyla etkilemeyecektir.

Madde 14

Taraflar, kendi mevzuatının sınırları dâhilinde, deniz taşımacılığı alanında faaliyet gösteren ticari kuruluşlar ve bu kuruluşların yetkili makamları arasındaki işbirliğini korumak ve geliştirmek konusundaki gayretlerine devam edeceklerdir.

Madde 15

Taraflar, karşılıklılık ilkesi çerçevesinde, diğer Tarafın denizcilik kuruluşlarının kendi ülkelerinde deniz taşımacılığı alanında faaliyet gösteren ortak teşebbüsler ve ticari faaliyetlerle uğraşmayan temsilcilikler kurmasını destekleyeceklerdir. Bu tür ortak teşebbüslerin ve temsilciliklerin kurulması ve faaliyetleri, ev sahibi devletin mevzuatına tabi olacaktır.

Madde 16

İşbu Anlaşmanın hükümleri, Türkiye Cumhuriyeti ile Rusya Federasyonu'nun tarafı olduğu diğer uluslararası anlaşmalardan doğan hak ve yükümlülüklerini etkilemez.

Madde 17

İşbu Anlaşmanın yorumlanması veya uygulanması ile ilgili herhangi bir anlaşmazlık, Tarafların yetkili makamları arasında yapılacak doğrudan müzakerelerle karşılıklı anlayış içerisinde çözümlenecektir. Söz konusu makamların bir anlaşmaya varamaması halinde, uyuşmazlık diplomatik yollardan giderilecektir.

Madde 18

İşbu Anlaşma, Tarafların anlaşmanın yürürlüğe girmesi için gereken iç hukuk işlemlerini tamamladıklarını teyit eden son yazılı bildirimin diplomatik kanallardan alınmasından 30 gün sonra yürürlüğe girecektir.

İşbu Anlaşma, Taraflardan birinin Anlaşmanın feshi konusundaki niyetini diğer Tarafa diplomatik kanallardan yazılı olarak bildirdiği tarihi takiben 6 ay sonrasına kadar yürürlükte kalacaktır.

Bu Anlaşma Ankara şehrinde 12 Mayıs 2010 tarihinde Türkçe, Rusça ve İngilizce dillerinde, hepsi aynı derecede geçerli olmak üzere iki nüsha olarak düzenlenmiştir. Yorumlamada farklılık olduğu takdirde İngilizce metin geçerli olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti
Hükümeti adına

Binali YILDIRIM
Ulaştırma Bakanı

Rusya Federasyonu
Hükümeti adına

Igor LEVİTİN
Ulaştırma Bakanı

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY

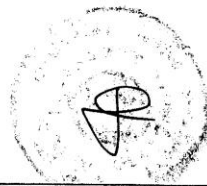
AND

THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION

ON MARITIME TRANSPORT

45116/B'D'R

**AGREEMENT
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY AND
THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
ON MARITIME TRANSPORT**

The Government of the Republic of Turkey and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as the Parties,

Desiring to develop the relations between the two States and to enhance their co-operation in the field of maritime transport according to the principles of equality and mutual benefit,

Referring to the Treaty on the Principles of Relations between the Republic of Turkey and the Russian Federation signed on 25 May 1992,

Have agreed as follows:

Article 1

The aims of this Agreement are:

to regulate and develop the relations between the two States in the field of maritime transport;

to promote co-ordination in the field of maritime trade and enhance safety and security of navigation;

to contribute in general to the development of commercial and economic relations between the two States.

Article 2

For the purposes of this Agreement:

the term "vessel of a Party" means any vessel registered in the shipping register of the State of the Party and flying the flag of that State.

This term does not, however, include:

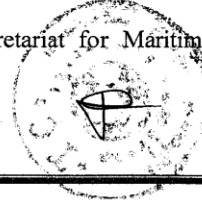
- warships and other government vessels operated for non-commercial purposes;
- fishing vessels;
- hydrographic, oceanographic and scientific research vessels;
- sport and pleasure vessels;

the term "crew member" means the master and any other person, actually employed for duties on board during a voyage in the working or service of a vessel and included in the crew list;

the term "competent authorities" means:

- in respect of the Republic of Turkey-Prime Ministry Undersecretariat for Maritime Affairs;

ASLI GIB'DİR

- in respect of the Russian Federation - the Ministry of Transport of the Russian Federation.

In case the competent authorities are changed the Parties shall notify each other in writing through diplomatic channels.

Article 3

1. Each Party shall accord to the vessels of the other Party the same treatment as it accords to its own vessels engaged in international maritime transport in respect of free access to ports, allocation of berths and use of port facilities for loading and unloading cargoes, transshipment, embarking and disembarking of passengers, payment of related dues and charges, use of services intended for navigation.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article:

- (a) shall not apply to ports not open to the entry of foreign vessels;
- (b) shall not apply to maritime cabotage and to other activities reserved by each of the Parties;
- (c) shall not oblige a Party to extend to vessels of the other Party exemptions from compulsory pilotage requirements granted to its own vessels.

Article 4

The Parties shall encourage:

- a) co-operation and exchange of technologies in the field of shipbuilding and ship repair;
- b) co-operation in the field of professional training of merchant marine and port personnel;
- c) establishment of joint ventures.

Article 5

The Parties shall, within the framework of the legislation and port regulations, of their States, take the appropriate steps to reduce as far as possible unnecessary delays to vessels in the ports of their States and simplify compliance with the administrative, customs and health formalities in force in those ports.

Article 6

1. The documents certifying the nationality of vessels and other ship's documents issued or recognized by one of the Parties in accordance with the relevant international regulations and the legislation of its State shall be recognized by the other Party.

2. The vessels of each of the Parties bearing international tonnage certificates, issued in accordance with the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969 shall not be subject to re-measuring of tonnage in the ports of the State of the other Party.

3. The tonnage certificates of vessels below 24 meters issued by one of the Parties in accordance with the legislation of its State shall be recognized by the other Party.

Article 7

Each Party shall recognize the seafarer's identity documents duly issued by the appropriate authorities of the other Party in accordance with the relevant international regulations and the legislation of its State and shall grant the holders of such documents the rights referred to in Articles 8 and 9 of this Agreement on the conditions stipulated therein.

The said identity documents are:

- for the Republic of Turkey - the Seaman's Book and Certificate of Seafarers ;
- for the Russian Federation - the Seaman's Passport or the Seafarer's Identity Document.

Article 8

1. Crew members of the vessel of one Party holding an identity document referred to in Article 7 of this Agreement may go ashore and stay for temporary shore leave without visas during the stay of their vessel in a port of the State of the other Party provided the master had submitted the crew list to the competent local authorities.

2. Both on going ashore and on returning on board the vessel, such persons shall comply with the established frontier and customs controls.

Article 9

1. Holders of the identity documents referred to in Article 7 of this Agreement shall be entitled, irrespective of the means of transportation used, to enter or pass in transit the territory of the State of the other Party to join their vessel, to be transferred on board another vessel, to return to their own State or to travel for any other purpose approved by the authorities of the other Party, subject to completion of the appropriate entry and exit procedures of that Party.

In such cases, if according to the legislation of the State of the respective Party visas are required they shall be granted within the shortest possible time.

2. If the holder of the seafarer's identity document referred to in Article 7 of this Agreement is not a national of the State of either Party, the visas specified in paragraph 1 of this Article shall be granted provided that return to the territory of the State of the Party, which had issued the seafarer's identity document is guaranteed to the holder.

3. Where a crew member, holding the identity document referred to in Article 7 of this Agreement is disembarked at a port of the State of the Party for health reasons or for other reasons recognized as valid by the appropriate authorities, the latter shall permit the person concerned to remain in the territory of its State and to return to his country of origin or proceed to another port of embarkation by any means of transportation.

4. Without prejudice to the provisions of Article 7 of this Agreement and also paragraphs 1-3 of this Article the provisions in force in the territories of the States of the Parties relating to entry, stay and departure of foreigners shall remain applicable.

5. Each Party reserves the right to deny entry to the territory of its State to any person possessing the above-mentioned seafarer's identity document whom it considers undesirable.

Article 10

1. If a vessel of one of the Parties suffers shipwreck, runs aground, is cast ashore or suffers any other accident in the internal waters or territorial sea of the State of the other Party, the vessel shall enjoy in the territory of that State the same treatment which is accorded to its national vessels.

2. The crew, passengers and the cargo on board the vessel referred to in paragraph 1 of this Article shall be granted at any time help and assistance to the same extent as in the case of a national vessel.

3. The cargo and articles unloaded or saved from the vessel referred to in paragraph 1 of this Article, provided that they are not delivered for use or consumption in the territory of the State of the other Party, shall not be liable to any customs duties. However such cargo and Articles shall be subject to customs control and be taken out of the territory of the State of the other Party as soon as possible.

4. The vessel so stranded or wrecked as well as all its parts, debris, accessories, appliances, rigging, provisions and goods salvaged, including those jettisoned by such vessels or by vessels in distress, or the proceeds thereof if sold, as well as all documents found aboard the stranded or wrecked vessel or belonging to it, shall be delivered to the shipowner or his representative when claimed by them, at his own expense.

5. The provisions of this Article shall not affect the right of any physical or juridical person to claim for compensation for any actions taken for the salvage of the vessel or any assistance provided to the vessel and the cargo.

Article 11

The vessels of each Party shall take all necessary measures to prevent environmental damage within the territory of the State of the other Party in accordance with the relevant international regulations and the legislation of the State of that other Party.

Article 12

Representatives of the competent authorities of the Parties shall when necessary meet alternately in the Republic of Turkey and in the Russian Federation to hold consultations on matters concerning the implementation of this Agreement and on other maritime transport matters of mutual interest.

Article 13

1. The Parties shall support the participation of vessels of both Parties in cargo transportation in bilateral trade and especially encourage the establishment of joint liner services to this end in accordance with the principle of mutual benefit.
2. The Parties shall not hinder the participation of the vessels of one Party in sea-borne trade between the ports of the State of the other Party and the ports of third States to the extent that it is in conformity with the legislation, practices and policies of the States of the Parties.
3. The provisions of this Article shall not affect the right of the vessels of third States to participate in sea-borne trade between the ports of the States of the two Parties to the extent that it is in conformity with the legislation, practices and policies of the States of the Parties.

Article 14

The Parties shall continue, within the limits of the legislation of their States, their efforts to maintain and develop co-operation between their commercial organizations engaged in maritime transport and their competent authorities.

Article 15

The Parties shall support the establishment in the territories of their States of joint enterprises engaged in maritime transport and of representative offices not engaged in commercial activities of shipping organizations of the other Party, according to the principle of reciprocity. The establishment and activities of such joint enterprises and representative offices shall be subject to the legislation of the host State.

Article 16

The provisions of this Agreement shall not affect the rights and obligations of each of the Parties arising from other international agreements to which the Republic of Turkey and the Russian Federation are Parties.

Article 17

Any dispute between the Parties relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled by direct negotiations between the competent authorities of the Parties in a spirit of mutual understanding. If the said authorities fail to reach an agreement the dispute shall be settled through diplomatic channels.

Article 18

This Agreement shall enter into force thirty days following the date of the receipt of the last written notification through diplomatic channels confirming completion by the Parties of the internal procedures necessary for the entry into force of this Agreement.

This Agreement shall remain in force until six months from the date on which either Party shall have notified in writing through diplomatic channels the other Party of its intention to terminate this Agreement.

Done at Ankara on .12 May 2010 in two copies, each in the Turkish, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall be used.

For the Government of the
Republic of Turkey

For the Government of the
Russian Federation

Binali YILDIRIM
Minister of Transport and Communications

Igor LEVITIN
Minister of Transport

ASLI GİRİŞİ